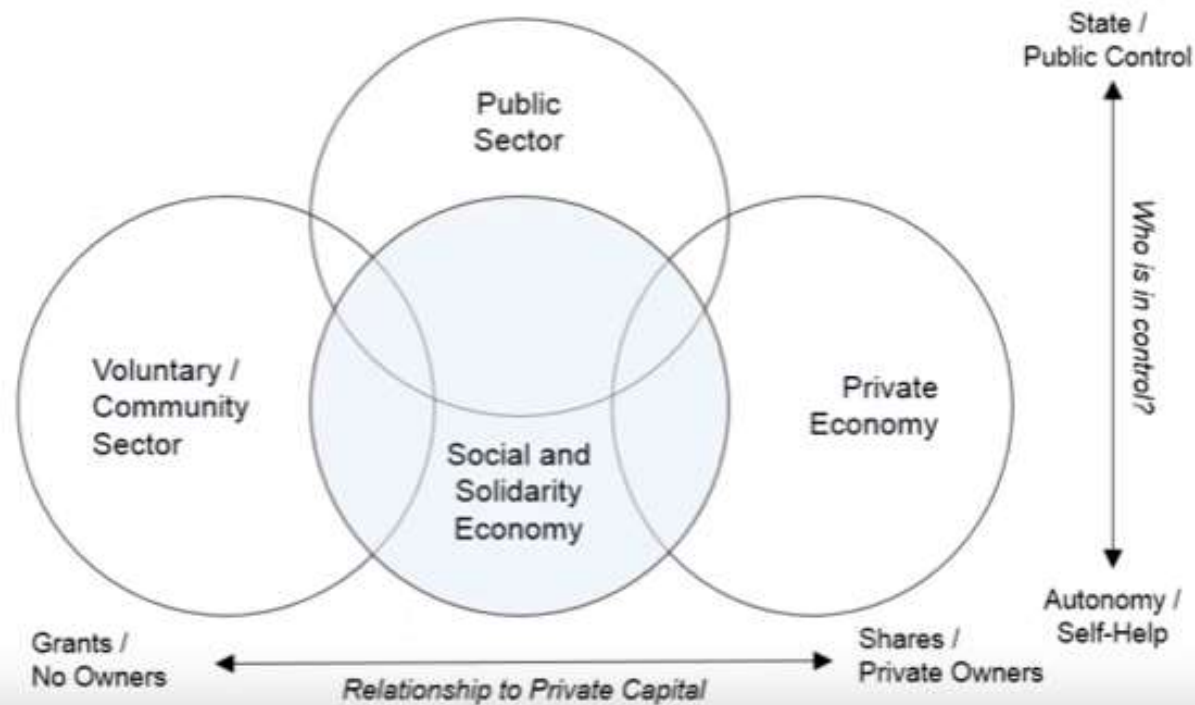

diffusion-
risk-taking
emancipation
needs
participation
relationship
solution
envisioning
creative
mainstreaming
improvement
pathways
social
change
co-creation
success
agent
process

Beyond the Three Sector Model

Based on Westall, A (2001) *Value-Led, Market-Driven: social enterprise solutions to public policy*, London: IPPR

Cum putem înțelege economia socială și solidară (ESS)?

ESS reprezintă un **model de dezvoltare alternativă**.

Modelele de dezvoltare alternativă apar pe **fonduri unor crize profunde**.

- Criză economică și creștere a inegalităților sociale;
- Criză a pieței muncii (muncii);
- Criză a mediului înconjurător (ecologică);
- Criză a comunităților locale.

Forme de organizare în economia socială:

Asociații neguvernamentale;

Fundații

Cooperative

Asociații de ajutor reciproc

Specificul întreprinderilor sociale și solidare:

- **1) activitate economică:** producerea de bunuri și servicii care răspund nevoilor cetățenilor. Economia convențională răspunde foarte mult **cererii pieței**, în timp ce o serie de **nevoi** nu sunt luate în considerare.
- **2) management democratic:** management orizontal, implicare stakeholderi în luarea deciziilor, împuternicire în vederea participării la luarea deciziilor;
- **3) principii de operare:** activitatea nu este derulată pentru maximizarea profitului privat, ci pentru maximizarea profitul societal/comunitar (criterii noi de măsurare a impactului)

Principii	Economia socială	Economia pentru profit
Misiunea	Rezolvarea problemelor sociale; Răspunde nevoilor membrilor; Consolidarea democrației și coeziunii sociale.	Maximizarea profitului.
Principii de alocare a profitului	În general, profitul nu se <u>externalizează</u> .	Profitul se împarte acționarilor, proporțional cu numărul de acțiuni deținute.
Participarea în procesul de luare a deciziilor	O persoană= un vot	Decizia este luată de acționari, puterea lor de decizie este corelată cu numărul de acțiuni
Tipul de resurse	ES se bazează pe o varietate de resurse de pe piață, monetare și non-monetare. Poate folosi munca voluntară și munca plătită, resurse financiare generate de activitatea economică, resurse financiare din fonduri publice (sub formă de contracte, facilități fiscale, subvenții) și din donații private.	Fonduri private; Resurse financiare generate din vânzarea de bunuri și servicii; Fonduri publice (sub formă de contracte, facilități fiscale, subvenții).

Cum putem defini întreprinderile sociale?

Întreprinderea socială se referă la un mod de abordare a business-ului (un mod de a face afaceri) și nu la o formă juridică.

Definirea întreprinderii sociale, prin (EMES):

Criterii economice;

Criterii sociale.

(a) criterii economice:

activitate continuă de producție și/sau comercializare de servicii;
grad ridicat de autonomie;
asumarea unui nivel semnificativ de risc economic;
existența unei forțe de muncă salariate.

b) criterii sociale:

inițiativa este dezvoltată de către un grup de cetățeni;
proces decizional nu este în funcție de capitalul deținut;
dimensiunea participativă care ține cont de persoanele afectate de activitate;
asumarea unui obiectiv explicit social, de interes public.

Întreprinderile sociale de inserție:

- **au obiectivul de integrare socio-profesională** a persoanelor dezavantajate: crearea de locuri de muncă adaptate (minim 30% angajați din grupuri vulnerabile);
- **trebuie să devină rentabile din punct de vedere economic:** din acest motiv trebuie să producă bunuri și servicii **de calitate** care pot fi valorificate corespunzător pe piață;
- **au o puternică dimensiune pedagogică:** în cadrul acestor structuri sunt dezvoltate activități de socializare, de formare profesională, de cetățenie activă.

Contextul juridic și politic privind economia socială în România:

- în 2015 a fost aprobată Legea economiei sociale, nr 219 (proces legislativ îndelungat, inițiat de Ministerul Muncii, din anul 2007);
- în anul 2016, au fost aprobate de guvern Normele metodologice;
- economia socială este promovată în special ca **instrument de creștere a incluziunii sociale** (în legătură cu grupuri marginalizate) și este puțin explorată contribuția sectorului la democratizarea economiei, creșterea implicării cetățenești.

Principiile economiei sociale, Legea 219/2015:

1. prioritate acordată individului și obiectivelor sociale față de creșterea profitului;
2. solidaritate și responsabilitate colectivă;
3. convergența dintre interesele membrilor asociați și interesul general și/sau interesele unei colectivități;
4. control democratic al membrilor asupra activităților desfășurate;

Contextul juridic privind economia socială în România:

- în 2015 a fost aprobată Legea economiei sociale, nr 219 (proces legislativ îndelungat, inițiat de Ministerul Muncii, din anul 2007);
- în anul 2016, au fost aprobate de guvern Normele metodologice;
- economia socială este promovată în special ca **instrument de creștere a incluziunii sociale** (în legătură cu grupuri marginalizate) și este puțin explorată contribuția sectorului la democratizarea economiei, creșterea implicării cetățenești.

Principiile economiei sociale, Legea 219/2015:

- 6. caracter voluntar și liber al asocierii în formele de organizare specifice domeniului economiei sociale;
- 7. personalitate juridică distinctă, autonomie de gestiune și independență față de autoritățile publice;
- 8 alocarea celei mai mari părți a profitului/excedentului financiar pentru atingerea obiectivelor de interes general, ale unei colectivități sau în interesul personal nepatrimonial al membrilor

Dezvoltarea sectorului de economie socială sau/și transformarea economiei ?

Sectorul public: (1) includerea de criterii sociale și de mediu în procedurile de achiziție publică; (2) piețe rezervate; (3) tichete sociale;

Sectorul privat: companiile pot dezvolta relații economice cu întreprinderile sociale/întreprinderile sociale de inserție;

Cetățenii-consumatori: prin cumpărarea de bunuri/servicii provenite din ES;

Sectorul financiar-bancar: prin mecanisme specifice de finanțare a structurilor de ES (credite)

Întrebăm – verificăm – învățăm

Ce înseamnă că întreprinderile sociale răspund unor nevoi nesatisfăcute dintr-o societate?

Este posibil ca întreprinderile sociale să obțină profit economic?

Ce se întâmplă cu profitul, în cazul întreprinderilor sociale?

Ce înseamnă că obținerea de profit se subordonează misiunii sociale a unei întreprinderi sociale?

Care sunt beneficiile pentru societate dacă sectorul de economie socială este dezvoltat într-o țară?

Ce înseamnă că economia socială participă la democratizarea economiei?

Există posibilitatea ca o companie să fie recunoscută ca întreprindere socială? Dacă da, în ce condiții?

Angajarea în muncă a persoanelor din grupuri vulnerabile transformă o organizație/companie într-o întreprindere socială?

Cum se iau deciziile într-o întreprindere socială?

Prin ce se deosebește o întreprindere socială de o întreprindere obișnuită?

Partners of the Project and of the training community

www.apdes.pt

www.dock.zone

www.cries.ro

www.le-mes.org

www.ripesseu.net

www.solidariusitalia.it

www.technet-berlin.de

